

(214) “कुडि रक्षणे” (X-चुरादि:-1583. सक. सेट्. उभ.)

“वैकल्यदाहरक्षासु कुण्डेत कुण्डेत कुण्डयेत् ।” (श्लो-88) इति देवः ।
सर्वाण्यपि रूपाणि ‘कुठि वेष्टने’ (210) इति घातुवत् ज्ञेयानि ।

(215) “कुण शब्दोपकरणयोः” (VI-तुदादि:-1335. सक. सेट्. पर.)

कुटादिः ।

‘आमन्त्रणे तु कुणयेत्, शब्दे चोपकृतौ कुणेत् ।’ (श्लो-93) इति देवः ।

‘कुट कौटिल्ये’ (204) इति तौदादिकघातुवत् शुद्धात् ण्यन्तात्
सन्नन्तात् यङन्ताच्च सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि ।

(216) “कुण आमन्त्रणे” (X-चुरादि:-1894. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

‘आमन्त्रणे तु कुणयेत्, शब्दे चोपकृतौ कुणेत् ।’ (श्लो-93) इति देवः ।

¹कुणकः-णिका,

चुकुणयिषकः-षिका ;

कुणयिता-त्री,

चुकुणयिषिता-त्री ;

^Aकुणयन्-न्ती,

चुकुणयिषन्-न्ती ;

कुणयिष्यन्-न्ती-ती,

चुकुणयिषिष्यन्-न्ती-ती ;

कुणयमानः,

चुकुणयिषमाणः ;

कुणयिष्यमाणः,

चुकुणयिषिष्यमाणः ;

कुण्-कुणौ-कुणः ;

—

²कुणितम्-तः,

चुकुणयिषितः-तवान् ;

कुणः,

चुकुणयिषुः ;

कुणयितव्यम्,

चुकुणयिषितव्यम् ;

³कुणनीयम्,

चुकुणयिषणीयम् ;

कुण्यम्,

चुकुणयिष्यम् ;

ईषत्कुणः-दुष्कुणः-सुकुणः ;

1. अतो लोपस्य स्थानिवद्भावात् लघुणधगुणो न ।

2. ‘निष्ठायां सेटि’ (6-4-52) इति णिलोपः ।

3. ‘णेरिति’ (6-4-51) इति णिलोपः ।

A. ‘इयूचे स हि केतयन् परिजनान्, सेनापतीन् ग्रामयन्,

स्वामात्यान् कुणयन् भयंश्च गुणयन् नृणां मुदं स्तेनयन् ॥’ धा. का. 3-57,